ప్రయోగం

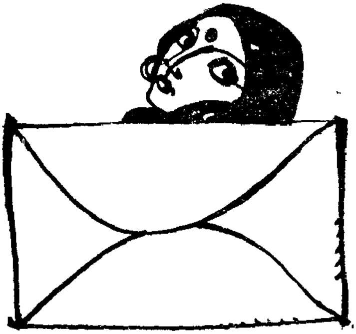

'మిర్రర్'

సమయం మధ్యాహ్నం పన్నెండు అయింది.

కాలింగ్ బజార్ కీచుగొంతుకలతోనూ, టైప్ రైటర్ కట కట శబ్దాలతోనూ ఆఫీసు వాతావరణం చాలా గందరగోళంగా వుంది. స్టాఫ్ అంతా మహా బిజీగా వున్నారు.

తన ముందు తెరిచివున్న ఓ ఫైలు వంక చూస్తూ సారథి బుర్ర బద్దలు అయ్యేలా ఆలోచిస్తున్నాడు. అనేక రకాలుగా హైరానపడిపోతున్నాడు. ఎంత తన్నుకున్నా సమస్యకో పరిష్కారం లభించటంలేదు.

సారథిని అంతలా తలకిందులు చేస్తున్న ఆ ఫైలు ఏ విషయానికి సంబంధించినదో అని "పైవారు" ఆసక్తి చూపవచ్చు కానీ అసలు సంగతి ఏమంటే, సారథి ఆలోచనలకు ఆ ఫైలు లోని విషయానికి ఎలాంటి సంబంధం లేదు.

అది ఆఫీసు కాబట్టి ఓ ఫైలు ముందు వేసుకుని కూర్చున్నాడు. కానీ అసలు అతని మనసంతా ఇంటిమీదే వుంది. తన సమస్య కూడా గృహసంబంధమైనదే. గృహ సంబంధం అనే కంటే "గృహిణి సంబంధం" అంటే బాగుంటుంది.

సారథి బి.యస్.సి చదివి ఆ చదువుకి పొంతనలేని వుద్యోగంలో స్థిర పడి గత అయిదేళ్ళుగా ఆ ఆఫీసులో పనిచేస్తున్నాడు.

తను ఈ మధ్యే ఓ చక్కని చుక్క మెళ్ళో తాళికట్టి మూడు నెలల క్రిందట కొత్త కాపురం పెట్టాడు. ఆ చుక్క పేరు మోహిని

మోహిని నిజంగానే మోహినే. ఆమె మోహన రూపం చూసి మోజుపడి పెళ్లి చేసుకున్నాడు.

ఇప్పుడు మోహిని తన జీవితం.

ఆమె తన ప్రాణం.

ఆమెను తను చచ్చేలా ప్రేమిస్తున్నాడు.

ఆమె లేకపోతే తను నిజంగానే చచ్చిపోతాడు.

అయితే! ఆమె లేకుండా ఎక్కడికి పోతుంది?

అంటే-

ఏమో! ఎక్కడికైనా పోవచ్చు. ఇది కేవలం తన భయం మాత్రమే కాదు.

సారధి చిక్కడపల్లిలో ఓ మేడ మీద రెండు గదుల పోర్షనులో అద్దెకుంటున్నాడు ఆ మేడ పక్కన మరో మేడ వుంది. ఈ రెండు మేడలు ఎంత దగ్గరగా వున్నాయంటే, ఇవతలి మేడ మీద నుంచి గంతువేసి అవతలి మేడ మీదకి దూకవచ్చు అలాంటి ప్రక్క మేడలోని ఒక పోర్షనులో కొందరు "బ్రహ్మచారులు" వుంటున్నారు.

ఆ బ్రహ్మచారుల పోర్షను సారధి పోర్షనుకు సరిగ్గా ఎదురుగా వుంది ఆ ఇంట్లోవాళ్ళు, ఈ ఇంట్లో వీళ్ళు నుంచుంటే మొహంలో మొహం పెట్టుకున్నట్టుగా వుంటుంది కానీ రెండూ వేర్వేరు ఇళ్ళల్లో వున్నట్టుగా వుండదు

ఆ బ్రహ్మచారులు ఉద్యోగులు కాదు మెడిసన్, ఇంజనీరింగ్ వంటి చదువులు ఏవో తలా ఒకటి చదువుతు న్నారు. కాలేజీలకు ఎప్పుడు వెళ్తారో తెలియదు కానీ అస్తమానం రూములోనే పాటలు పాడుతూ, ఈలలు వేస్తూ కాలం గడుపుతుంటారు. చాతీ మీద ఎలాంటి ఆచ్ఛాదన లేకుండా గుండెలు తీసిన బంటుల్లా అస్తమానం గదిలోకి, బాల్కనీలోకి తిరుగుతూ వుంటారు.

వాళ్ళు అలా ఫ్రీగా మూవ్ అవుతూంటే తనకి "ప్రైవేసీ" లోపించినట్టుగా వుంటూంది సారధికి

వెంటనే మరో చోటికి ఇల్లు మారితే సమస్య పరిష్కారం అవుతుంది. కానీ హైదరాబాదు లాంటి ఈ మహానగరంలో అనుకున్నదే తడవుగా ఇల్లు దొరకటం అనేది అసంభవం.

అంతవరకే అయితే అది ఒక సమస్య కాకపోను. కానీ సారధికి ఈ మధ్య ఒక అనుమానం బయలుదేరింది.

తను వుదయం తొమ్మిదిన్నరకి ఇంటి నుంచి బయలుదేరుతాడు. సాయంకాలం ఆరు అయితే కానీ తిరిగి ఇల్లు చేరుకోడు.

తను ఆఫీసులో వుండగా పగలంతా ఇంటిలో మోహిని ఏంచేస్తూవుంటుంది? తను ఆఫీసుకు బయలుదేరిన తరువాత ఆమెకు పని ఏమి వుండదు. ఇంట్లో తామిద్దరే కాబట్టి ఆమె కాలక్షేపంకోసం పత్రికలు, పుస్తకాలు చదువుతూ వుంటుంది ఎంత చదివినా రోజంతా చదువుతుందా? చదవదు. అలాంటప్పుడు పనిచేస్తూ వుండవచ్చు.

ఆ ప్రక్క మేడలోని బ్రహ్మచారుల వంక చూస్తూ వుంటుందేమో! వుంటుందేమో ఏమిటి? చూస్తూనే వుంటుంది. ఎదురుగావున్న మనుషులను చూడకుండా వుండాలంటే ఎలా సాధ్యం.

ఒక వేళ ఈమె చూడకున్నా, ఆ బ్రహ్మచారులు వంతుల వారీగా మోహిని పంక అదే పనిగా చూడకుండా వుంటారా?

ఎప్పటికీ కాదు.

అలా ఒకరికొకరు చూసుకుంటూ పోతే పరిచయం పెరుగుతుంది. పెరిగి అభిమానంగా మారుతుంది. అభిమానం ప్రేమగా పరిణమించవచ్చు.

ప్రేమ అంటూ కలగాలేగానీ వూరికే వుండనిస్తుందా. వుండనీయదు? వాళ్ళల్లో ఎవడో ఒకడు మోహినికి ప్రేమ లేఖ వ్రాస్తాడు.

కానీ ఇదంతా చెప్పాలంటే– ఇంత వరకూ ఆ బ్రహ్మచారులు ఎలాంటి వెధవ వేషాలు వెయ్యలేదు. కాగా మోహిని కూడా ఎన్నడూ వారిపట్ల ఆసక్తి చూపలేదు. కానీ ఎల్లకాలం పరిస్థితి ఇలాగే వుంటుందా?– ఏమో!

రేపటి సంగతి ఎవరు వూహించ గలరు?

కానీ మన బంగారం మంచిది అయి నప్పుడు ఎవరో ఏదో చేస్తారని భయ పడనవసరంలేదు.

అయితే మన బంగారం మంచిదేనా?

మంచిది అంటే?

అదే తెలియాలి

కానీ ఎలా తెలుస్తుంది?

అసలే కొత్త కాపురం కావటంవల్ల ఆమె ఎలాంటిదో ఇంకా అవగాహన కాలేదు. అలా అని ఇది ఒకరిని సంప్రదించి తెలుసుకునే విషయంకూడా కాదు.

ఒకరికి చెప్పుకోలేక, తన మనసులో దాచుకోలేక సారధి గత కొద్ది రోజులుగా బుర్ర బద్దలుఅయ్యేలా ఆలోచిస్తున్నాడు.

ఆఖరుకు సారధికి ఓ వుపాయం తోచింది.

తన బంగారం ఎంత మంచిదో తెలుసుకోవాలంటే తనో ప్రయోగం చేయాలి.

ఎదురింటి బ్రహ్మచారులలో ఒకరు వ్రాసినట్టుగా ఒక ప్రేమలేఖ మోహినికి తనే వ్రాయాలి. అది చూసిన తరువాత ఆమె ఎలా "రియాక్టు" అవుతుందో తను గమనించాలి.

వుత్తరం అందగానే– "ఎవరో ఎదురింటి వెధవ ప్రేమలేఖ వ్రాసాడు" అని ఆ లెటరు తనకి చూపించితే ఆమె "ప్యూర్ గోల్డు"గా భావించుకోవచ్చు. అలాకాక ఆ లెటరు విషయం తనతో సంప్రదించక గోప్యంగా వుంచితే, తన బంగారంలో కల్తీ వున్నట్టుగా భావించు కోవాలి

అనుకున్నదే తడవుగా ఓ లెటరు తయారుచేసాడు.

"మీరు చాలా అందంగా వుంటారు. కానీ మీ అందం అంతా అడవి కాచిన వెన్నెల లాంటిది మీ అందాన్ని ప్రత్య

క్షంగా ఆరాధించాలని ఆరాటపడే వారిలో నేను మొదటివాడిని"

ఇట్లు
మీ (అజ్ఞాత) ఆరాధకుడు

మోహిని గుర్తించకుండా తన చేతి వ్రాత మార్చి, లెటరు వ్రాసి, కవరులో పెట్టి పైన మోహిని పేరుతో తన ఇంటి అడ్రసు వ్రాసాడు.

ఆఫీసు అయిన తరువాత పోస్టు బాక్సులో లెటరు డ్రాప్ చెయ్యాలని నిశ్చయించుకున్నాడు.

* * *

"మోహినీ! అలా వున్నావేమిటి. ఒంట్లో కులాసాగా లేదా" అంటూ భార్యని ఎంతో ప్రేమగా పరామర్శించాడు సారధి, ఆఫీసు నుండి ఇంటికి వస్తూనే.

తన లెక్క ప్రకారం ఆ రోజు మధ్యాహ్నం పోస్టులో తను వ్రాసిన లెటరు మోహినికి అంది వుండాలి.

"ఎలా వున్నాను" అంది మోహిని.

"ఏదోలా వున్నావు. మొహం ప్రశాంతంగా లేదు" అన్నాడు సారధి కావాలనే.

"ఏమో! నేను బాగానే వున్నాను." అంటూ కాఫీ కలపటానికి అవతలి గదిలోకి వెళ్ళింది,

సారధి బాత్ రూమ్ వైపుకు దారి తీసాడు.

తను కాళ్ళు కడుక్కొని వచ్చేసరికి ఆమె టేబుల్ మీద కాఫీ సిద్ధంగా వుంచింది

సారధి కాఫీ తాగుతూ భార్యని గమనించసాగాడు.

ఆమె అతి సాధారణంగా కనపడింది. మొహంలో ఎలాంటి ప్రత్యేకమైన భావాలు అగుపడలేదు. అప్పటికీ ఆమెను పరీక్షించటం కోసం, కావాలని మరోసారి "నువ్వు అలా వున్నావేమిటి" అంటూ ప్రశ్నించాడు.

అయినా తను వూహించిన మార్పు రాలేదు.

ఒకవేళ లెటరు మోహినికి అందలేదేమోనని అనుమానం కలిగింది.

అనుమానం నివృత్తి చేసుకునేందుకు గాను, ఆ రాత్రి మోహిని నిద్రపోయింతరువాత నెమ్మదిగా లేచి, ఆమె లెటరు ఎక్కడ దాచివుంచవచ్చో అంచనా వేసుకుని వెతకసాగాడు.

ఆఖరుకు ఆ లెటరు ఆమె ట్రంకు పెట్టిలో చీరె మడతల మధ్య కనపడింది!

ఆ లెటర్ ఇవాళ్ళే అందినట్టు పోస్టలు ముద్ర వుంది నెమ్మదిగా దాన్ని వున్నచోటికే వదిరి ఏమీ తెలియనట్టుగా వచ్చి మోహిని పక్కన చోటుచేసుకున్నాడు.

సారధికి ఆ రాత్రి నిద్ర పట్టలేదు. ఎంత ఆలోచించినా మోహిని తత్వం అంతుపట్టలేదు.

మరో రెండు రోజులు గడిచాయి.

మోహిని తనకు వచ్చిన లెటరు భర్తకి చూపించలేదు. కాగా తన

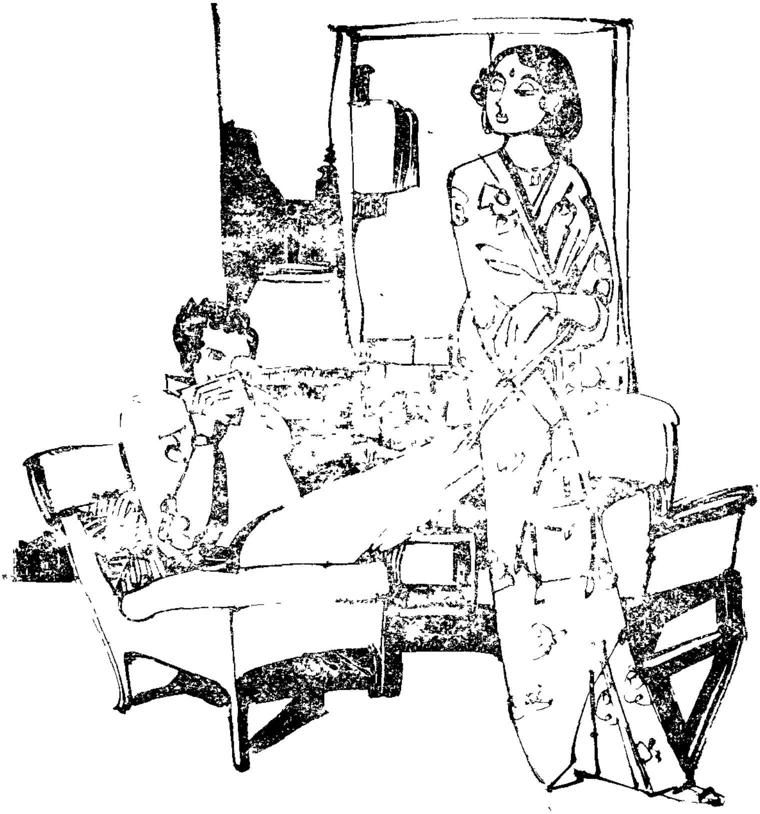

ప్రవర్తనలో కానీ, మొహంలో కానీ ఆ లెటరు కారణంగా ఎలాంటి తొట్రుపాటు కనపరచలేదు.

మోహిని వుద్దేశ్య మేమిటో?

ఆ లెటరు ఇంకా ఆమె పెట్టెలోనే వుంది దాని ప్రభావం ఆమె మనసుపై ఎలావుందో తనకి తెలియాలి. అందుకని సారధి భార్యకి మరో లెటరు వ్రాసాడు.

"నిన్న సాయంకాలం మీరు గళ్ళ చీర కట్టుకున్నారు అలాంటి చీర నాకు చాలా ఇష్టం మీరూ, మీవారు కలిసి బయటకు వెళ్ళారు. మీరు తిరిగి వస్తారేమో, ఆ చీరెలో మిమ్ములను మరోసారి చూడాలని కుతుహలపడ్డాను. రాత్రి పదిదాటేవరకూ ఎదురుచూసాను. కానీ నాకు నిరాశే మిగిలింది. ఈరోజు వుదయం మీరు ఇంట్లో తిరుగుతూ కనిపించారు. కానీ మరో చీరెలో వున్నారు

ఇట్లు

మీ (అజ్ఞాత) ఆరాధకుడు.

కనీసం రెండవ లెటరు అయినా

మోహిని తనకి చూపిస్తుందని సారథి భావించాడు.

కానీ అలాంటిదేదీ ఏదీ జరగలేదు.

రెండవ లెటరు మొగటి లెటరుతో పాటు అదే ప్రదేశంలో భద్రపరిచింది

సారథి మవునంగా తన పాత్ర పోషిస్తున్నాడు.

అంతకంటే నిర్వికారంగా మోహిని ప్రవర్తిస్తూంది. మరో నాలుగు రోజుల కాలం గడిచింది.

రోజులు గడుస్తున్నకొలదీ సారథికి మోహనిమీద అనుమానం పెరగ సాగింది.

భర్తకి తెలియకుండా పరాయి వ్యక్తి నుంచి ప్రేమ లేఖలు అందుకోవటం ఎంత సాహసం? ఎమాయకంగా కనపడే మోహినిలో ఇంత జాణతనం వుందా? ఆమె అంతరం వెనకాల ఇంత వంచన వుందా? ఆమె తనతో మాట మాత్రం చెప్పకుండా ఆ పత్రాలు భద్రపరుచు కుందంటే ఆ లెటర్లు వ్రాసే వ్యక్తిని ప్రోత్సహిస్తున్నట్లే కదా! ఆ వ్యక్తి ఎదురుగా వచ్చి "నేను నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను. నాతో వచ్చెయ్యి" అనగానే ఆమె క్షణం తనని వదిలిపెట్టి అతనితో వెళ్ళిపోయేలా వుంది

నిజంగా అలాంటి పరిస్థితి ఎదురైతే మోహిని ఏం చేస్తుందో చూడాలనే కుతూహలం సారథిలో పెరగసాగింది. పెరిగి పెరిగి అతనితో మరో లెటరు వ్రాయించింది.

"మోహినిగారూ!"

మీ నుంచి ఇంకా అజ్ఞాతంగా వుండ లేను మీపై నాకు గల ప్రేమను ప్రత్యక్షంగా ప్రకటించుకునే అవకాశం కలిగించ ప్రార్థనలు. మీరు ఆనాటి గళ్ళచీరె కట్టుకుని రాబోయే శుక్రవారం మధ్యాహ్నం ఒంటిగంటకు పబ్లిక్ గార్డెనులో హెల్త్ మ్యూజియంకి రాకలరయును ఆ సమయంలో మీవారు ఆఫీసులో వుంటారు కాబట్టి భయంలేదు. నేనే మిమ్మల్ని గుర్తించి మీ సముఖం చేరుకోగలను.

ఇట్లు

మీ (అజ్ఞాతంలో వుండలేని) ఆరాధకుడు

* * *

రాబోయే శుక్రవారం కోసం వూపిరి పీల్చుకోలేనంత "థ్రిల్"తో కాలం గడిపాడు సారథి.

ఆఖరుకు ఆ రోజు రానే వచ్చింది.

సారథి వుదయం తొమ్మిదిన్నరకి మామూలుగా ఆఫీసుకి బయలుదేరాడు.

మధ్యాహ్నంవరకూ ఎలాగో పళ్ళ బిగువున ఆఫీసులో కూర్చున్నాడు

ఒంటిగంట అయ్యేసరికి సారథి పబ్లిక్‌గార్డెను చేరుకున్నాడు

చెట్లు, పొదలు చాటుచేసుకుంటూ సారథి హెల్త్ మ్యూజియం వద్దకు వచ్చాడు. అప్పటికే మోహిని వచ్చి ఒక చెట్టుకింద నిలబడి అటూ ఇటూ చూస్తూంది. ఆమె గళ్ళ చీరెలోనే వుంది.

సారధికి గుండె వేగంగా కొట్టుకో సాగింది. ఆమె ప్రియుడుకోసంవచ్చింది. అసలు ప్రియుడనేవాడు లేడనే విషయం ఆమెకు తెలియదు. కాపీ తనకి తెలిసినా ఆమె నిజంగా ఎవరితోనో వెళ్ళిపోతుం దని సారధి ఆందోళనపడసాగాడు

ఆమె ఇలాంటిది అని తెలిసిం తరు వాత కూడా ఆమెతో సంసారం చెయ్యాలా లేక విడాకులు ఇచ్చెయ్య టమా! అదీ ఇదీ కాకపోతే–ఇది మంచి పనికాదు అని చెప్పి ఇంటికి తీసుకువెళ్ళి తన సంసారం కాపాడుకోవాలా అని ఆలోచించసాగాడు.

ఈ విషయంలో సారధి ఓ నిర్ణయం తీసుకునేలోగా, మోహిని అంతదూరం నుంచి సారధిని గుర్తించి గబగబా అడు గులు వేసుకుంటూ అతన్ని చేరుకుంది.

సారధికి ఏం మాట్లాడాలో తోచలేదు.

ఇంతలోనే—

"ఆఫీసుకని బయలుదేరి మీరు చేసే నిర్వాకం ఇదా? ఏదీ. ఆ వగలాడిని ఎక్కడ దాచారు? మీ నాటకం ఈ రోజుతో అఖరు. నా మెళ్ళో తాళికట్టి నవ్వే నా ప్రాణం అంటూ నావద్ద డైలాగులు చెప్పి నానుంచి ఇవతలకి వచ్చి మరో అమ్మాయిని వెంటేసుకుని షికార్లు చేస్తారా. దానిమీద అంత ఇష్టం వుంటే మీరు నన్నెందుకు చేసుకు న్నట్టు?" అంటూ మోహిని పెద్దగా అరుస్తూ సారధిని దులిపెయ్యసాగింది.

సారధి కొయ్యబారిపోయ్యాడు.

ఇదేమిటి? ఇలా తిరగబడింది కథ.

"మొగుణ్ణి కొట్టి—అన్నట్టుగా వుంది వ్యవహారం. తన గుట్టు నా కళ్ళపడగానే ప్లేటు ఫిరాయిస్తూంది. నేను వూరుకో కూడదు," అనుకుంటూ సారధి నోరు తెరచి ఏదో అనబోయాడు.

అంతలో—

హేండ్‌బేగు తెరిచి మోహిని ఓ ఇన్ లాండ్ లెటర్ బయటకు తీసి "ఎవరో ఈ లెటర్ వ్రాసి నాకు మేలుచేసారు. మీ గురించి అంతా తెలిసిపోయింది. లేక పోతే ఇంకా ఎంతకాలం మీ రహస్య వ్యవహారం నడిచేదో. ఇక చాలు కానీ ఇంటికి పదండి" అంటూ లెటర్ సారధికి అందించి పిల్ల రౌడీని ఉపాధ్యాయుడు బడికి లాక్కెళ్తున్నట్టుగా అతడిని ఇంటికి తీసుకువెళ్ళింది.

మోహిని అందించిన లెటర్‌లో ఇలా వుంది.

"మోహినిగారూ!

మీ భర్త మరో స్త్రీతో ప్రతిరోజూ పబ్లిక్‌గార్డెనులో తిరుగుతున్నాడు. మరి కొన్నాళ్ళకు అతను మిమ్ములను పూర్తిగా వదిలిపెట్టి ఆమెతో కాపురం పెట్టవచ్చు. మీ జాగ్రత్తలో మీ రుండగలరు.

ఇట్లు
మీ శ్రేయోభిలాషి.

తను ఎవరితోనో తిరగటం ఏమిటో,

ఈ ఆకాశరామన్న వుత్తరం మోహినికి ఎవరు రాసారో సారధికి అంతుపట్టలేదు.

సారధికి మెదడు మొద్దుబారిపోయింది గొంతునిండా దిగులు పేరుకుంది

ఏ విషయంలో నైతే తాను మోహిని అనుమానించాడో ఆమె ఇప్పుడు తనని అదే కోణంలో అనుమానిస్తుంది. ఆమె ఇప్పుడు తనని ఎంతగా అసహ్యించుకుంటుందో ఏమో! పరిస్థితి ఇలా రావటానికి కారణం ఏమిటి? ఏది ఏమైనా ఇప్పుడు తన నిర్దోషిత్వం నిరూపించుకోవలసిన అవసరం ఏర్పడింది.

ఆ సాయంకాలం వరకూ ఆ ఇద్దరి మధ్య కాలం భయంకరమైన నిశ్శబ్దంగా గడిచిపోయింది

"భోజనానికి లేవండి" అంటూ ఆ రాత్రి ముఖావంగా మోహిని భర్తని పలకరించింది. ఆమె కంఠంలో అంతులేని అసహ్యం ధ్వనించింది.

"మోహినీ! ఆ వుత్తరంలో వున్నదంతా అబద్ధం. మన ఇద్దరి అన్యోన్యత చూసి అసూయతో ఎవరో [illegible] ఆ లెటర్ వ్రాసారు." అంటూ బొంగురుగొంతుతో మిగిలిన మాటలు మింగేసాడు.

అప్పటివరకూ గొప్ప సీరియస్‌గా వున్న మోహిని ఒక్కసారి నవ్వేసింది.

"ఏమి కంగారుపడకండి. ఆ ఆకాశ రామన్న లెటరు వ్రాసింది నేనే. ఆ రోజున నా పేరుమీద వున్న ఓ లెటరు మీ బేగ్‌లో చూడటం జరిగింది. కుతూహలంతో విప్పి చదివి పరిస్థితి అర్థం చేసుకున్నాను. ఆ మర్నాడు అదే లెటరు నాకు పోస్టులో వచ్చింది. నాపై మీకు గల అనుమానం తొలగిపోవాలంటే నోటి మాటలతో కాక, మీ ఎత్తుకి పైఎత్తు వేయాలనిపించింది అంతే.

"ఏది ఏమైనా కట్టుకున్న భార్య పై నిష్కారణంగా అనుమానం పెంచుకోవటం క్షమించరాని నేరం" అంది మోహిని.

తన ప్రవర్తనకి తానే సిగ్గుపడి సారధి తల దించేసుకున్నాడు.